

ת"ד 2502/11/13 - מדינת ישראל נגד מוסטפא מורה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

27 ינואר 2016

ת"ד 2502-11-13 מדינת ישראל נ' מורה

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוסטפא מורה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל עמאר

ב"כ הנאשם: עו"ד אמיר בר דיין

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייה בבטחה, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף.
2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 19.1.13, סמוך לשעה 20:30, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג רנו ברחוב חסן שוקרי בחיפה והגיע לצומת עם רחוב ברוולד. אותה העת, במקום האמור, חצה את הכביש בתוך מעבר חצייה, הולך הרגל לייקין ולרי, אשר הספיק לחצות כ- 7.2 ממעבר החצייה. הנאשם נהג רכבו ברשלנות, בכך שלא שם לבו לדרך ופגע בהולך הרגל עם חזית רכבו. כתוצאה מהתאונה נחבל הולך הרגל בגופו חבלות של ממש ונגרמו לו חבלות ראש ושברים בצלעות, בחוליות וברגל שמאל. בנוסף, נגרם נזק לרכבו של הנאשם.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לעניין העונש ולפיו, יוטל על הנאשם מאסר בפועל בן חודש ימים, אשר ירוצה

עמוד 1

בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. כמו כן, סוכם כי יוטלו על הנאשם עונשים של פסילה בפועל לתקופה של 18 חודשים, וכן מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס, אשר יקבעו על פי שיקול דעת בית המשפט.

4. בהתאם להסדר האמור, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות על מנת שתתקבל בעניינו חוות דעת לעניין כשירותו לרצות עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. ביום 3.12.15 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות ולפיה, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

6. נוכח בקשת התביעה לערוך בירור בדבר מצבו הבריאותי של הנפגע מאז התאונה, השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש ביום 28.12.15. ב"כ המאשימה טענה כי יצרה קשר עם אחיינו של הנפגע בתאונה, מאחר והנפגע הנו דובר השפה הרוסית. לדברי האחין, הנפגע שהה תקופה בבית לוינשטיין וכעת הוא מתהלך עם מקל ונקבעו לו אחוזי נכות בעקבות התאונה. הוא עוד ציין כי לנפגע ולמשפחתו אין עמדה כלשהי לעניין העונש, והם משאירים את הענישה לשיקול דעת בית המשפט. ב"כ המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון וציינה כי ההסדר הושג עקב כשלים ראייתיים הקיימים בתיק. הוגש גיליון הרשעות קודמות (ת/1).

7. ב"כ הנאשם ביקש גם הוא לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים. הוא ציין כי קיימים כשלים בחומר הראיות. לטענתו, חומר הראיות כלל דיסק המתעד את אירוע התאונה אולם, הדיסק נעלם, ולא הועבר לידי ב"כ הנאשם. הוא עוד טען כי התאונה לא התרחשה על מעבר החציה, כפי שמיוחס לנאשם בכתב האישום. בנוסף, ציין ב"כ הנאשם כי עברו של הנאשם אינו מכביד וכי מדובר בעובד ציבור, אב לשלושה ילדים. הוגשו מסמכים ממקום עבודתו של הנאשם וכן פסיקה לעניין העונש (נ/1).

8. להולך הרגל, הנפגע בתאונה, נגרמו חבלות חמורות. הולך הרגל נחבל בראשו ונגרמו לו שברים בגולגולת ודימום מוחי. הוא הועבר למחלקה לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם. בנוסף, נגרמו לו שברים בצלעות, ברגל שמאל ובחוליות. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי ביום 7.5.13 הועבר הולך הרגל לבית לוינשטיין לאשפוז מלא עקב ליקויים קוגניטיביים והתמצאות לקויה בזמן.

9. מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, ובסוג החבלות שנגרמו כתוצאה מהתאונה, נע בין מאסר לפרק זמן של שלושה חודשים (שניתן לרצות בעבודות שירות) ופסילה בפועל בת 40 חודשים ועד מאסר בפועל בן 12 חודשים ופסילה בת 6 שנים. ראה רע"פ 7257/12 **גדעון סנדרוביץ נ' מ"י** (פורסם ביום 18.10.12), שם דובר על נאשם נורמטיבי, ללא עבר מכביד, אשר פגע בהולכת רגל במעבר חציה. כתוצאה מהתאונה סבלה הולכת הרגל מחבלת ראש, איבוד הכרה ושבר באגן. הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר של ממש ו-6 שנים פסילה בפועל. ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מ"י** (פורסם ביום 24.6.12), דובר על נהג אשר נכנס לצומת ברמזור אדום ופגע ברכב בו שהו נהגת ובתה. לנהגת נגרמו חבלות קשות ביניהן דימום

בראש ושברים בכל חלקי הגוף. בתה בת ה-4 אף היא נחבלה קשה. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר של ממש ו-40 חודשי פסילה. ברע"פ **3764/05 ורד בן זויה נ' מ"י** (פורסם ביום 21.4.05) הוטלו על הנאשמת 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-5 שנות פסילה. באותו מקרה פגעה הנאשמת עם רכבה בהולך רגל בן 6 אשר חצה את הכביש יחד עם אמו במעבר חצייה. הקטין נחבל חבלות קשות בראשו ובגופו, וכעבור שנים מצבו השתפר.

10. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים שבפני חורג מרף הענישה הנוהג בעבירות וחבלות גוף חמורות מסוג זה שלפנינו. יחד עם זאת, מצאתי לנכון כי ההסדר אשר הוצג הינו סביר בנסיבות העניין, וכי יש לכבדו.

11. אציין כי בית המשפט העליון עמד לא פעם על חשיבות כיבודם ותרומתם של הסדרי הטיעון, תוך הדגשת האינטרס הציבורי והיתרונות הקיימים בהסדר טיעון, אשר עולים לאין שיעור על חסרונותיו. ראה ע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מ"י** (פורסם ביום 25.12.02).

12. לפיכך, אפרט את הטעמים אשר הובילו אותי לכבד הסדר זה:

13. ראשית, הסדר הטיעון בעניינו גובש, כאמור, נוכח כשלים ראייניים הקיימים בתיק. כשלים אלו כללו את היעלמותו של דיסק מחומר החקירה, ובו תיעוד של אירוע התאונה. אין ספק כי היעלמותו של דיסק זה הינה משמעותית. תיעוד אירוע התאונה היה בו כדי לשפוך אור על האירוע, נשוא כתב האישום ומשאבד תיעוד זה, הרי שקיימים ליקויים משמעותיים בחומר החקירה. בנוסף, גובש ההסדר נוכח קיומה של רשלנות תורמת של הנפגע בתאונה. על פי טענת ב"כ הנאשם, וכן מעיון בעדויות השוטרים, אשר העידו בפני בית המשפט, במסגרת ישיבת הוכחות שהתקיימה ביום 20.4.15, עולה כי הנפגע לא חצה את הכביש במעבר חצייה, כפי שתואר בכתב האישום, וכי נדף מהנפגע ריח חריף של אלכוהול.

14. שנית, מדובר בעניינו בנאשם נורמטיבי, אשר נהיגתו תקינה וסבירה בדרך כלל. הנאשם שבפנינו נוהג משנת 1988, כ- 28 שנה ולחובתו 34 הרשעות קודמות, אשר מרביתן הן עבירות מסוג ברירת משפט, ונראה כי האירוע, נשוא תיק זה, הנו אירוע חריג מסוגו בו מעורב הנאשם.

15. שלישית, נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו, והביע חרטה כנה אודות הפגיעה שנגרמה להולך הרגל, והתרחשותה של התאונה.

16. רביעית, אין מחלוקת כי הנפגע במקרה זה נחבל חבלות חמורות, יחד עם זאת, נתתי בכל זאת משקל מסוים לכך שחלה הטבה קלה במצבו הבריאותי מאז אירוע התאונה. מדברי המאשימה עולה כי כיום הנפגע מתהלך עם מקל, נקבעו לו שיעורי נכות ע"י הביטוח הלאומי ותפקודו סביר. התביעה אף מסרה כי לנפגע ולבני משפחתו אין עמדה לעניין העונש, וכי הם משאירים את מלאכת הענישה לשיקול דעתו של בית המשפט.

17. חמישית, לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכללן, היותו איש משפחה ואב לשלושה ילדים, וכן עבודתו כמבצע פעולות הוצאה לפועל מטעם משרד המשפטים, והצורך ברישיונו כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו מטעם מעסיקו(נ/1).

18. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ובראשם, קיומם של הכשלים הראייתיים ורשלנותו התורמת של הנפגע בתאונה, אני מוצאת לנכון לכבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים.

19. על יסוד כל האמור, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודש ימים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יחל לרצות את עבודות השירות ביום 01.05.2016.

ב. אני מטילה על הנאשם מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות של נהיגה רשלנית ו/או נהיגה בחוסר זהירות הגורמות חבלה של ממש ו/או נהיגה בזמן פסילה.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בפועל בניכוי 2 חודשי פסילה מנהלית.
ריצוי הפסילה יחל לא יאוחר מיום 01.03.2016.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בה.
ה. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.
הקנס ישולם עד ליום 01.05.2016.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ז שבט תשע"ו, 27/01/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

הוקלד על ידי דליה לינבנד